

Ο διαβήτης αυξάνει τον κίνδυνο απώλειας δοντιών

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Αυξάνεται ο κίνδυνος απώλειας δοντιών, σύμφωνα με τους επιστήμονες, καθώς νόσοι όπως ο διαβήτης αυξάνουν τις πιθανότητες ανάπτυξης περιοδοντίτιδας.

Όπως ανακοίνωσε στο επιστημονικό έντυπο Journal of Periodontology το Αμερικανικό Κολλέγιο Προσθετολόγων, πολλοί άνθρωποι μέχρι σήμερα χάνουν έστω και ένα δόντι κάποια στιγμή στη ζωή τους. Όμως τα τελευταία χρόνια λόγω του αυξημένου πλέον πληθυσμού ατόμων που πάσχουν από διαβήτη, αυξάνεται αναλογικά και το ποσοστό των ανθρώπων που θα χάσουν κάποια δόντια τους, καθώς ο διαβήτης ευθύνεται για την εμφάνιση περιοδοντίτιδας η οποία με τη σειρά της οδηγεί σε απώλεια δοντιών.

Όπως αναφέρουν οι επιστήμονες, απώλεια δοντιών προκύπτει και λόγω τερηδονισμού, ή μπορεί να είναι αποτέλεσμα τραυματισμού ή καρκίνου. Οι επιπτώσεις, όμως πέρα από την εμφανή, την αισθητική, είναι πολλές και μπορεί να οδηγήσουν σε περαιτέρω προβλήματα, τόσο στη στοματική κοιλότητα όσο και στο σύνολο του οργανισμού.

Το σοβαρό πρόβλημα, σύμφωνα με τον χειρουργό οδοντίατρο κ. Βασίλη Ψυχογιό, που προκύπτει από την απώλεια δοντιών είναι η επιβάρυνση αυτών που μένουν γερά. Και αυτό, γιατί η απώλεια ενός δοντιού οδηγεί επίσης σε επιβάρυνση των εναπομεινάντων δοντιών, εμφανίζεται αποτριβή και ενδεχομένως να προκύψουν κατάγματα, η μετακίνηση των δοντιών συνεχίζεται οδηγώντας σε υπερσύγκλειση

και απώλεια της κάθετης διάστασης, δηλαδή το ύψος της άρθρωσης μειώνεται, δημιουργώντας έναν φαύλο κύκλο.

Ένα άλλο σοβαρό πρόβλημα από την απώλεια δοντιών, είναι η λειτουργία της μάσησης. Οι παθόντες λανθασμένα πιστεύουν ότι μασάνε την τροφή τους. Δυστυχώς όμως αυτό είναι μια ψευδαίσθηση, που οφείλεται στην ικανότητα του στόματος να προσαρμόζεται κάθε φορά στα νέα του δεδομένα.

Εξαιτίας της ελλιπούς μάσησης είναι πολύ πιθανό να προκύψουν βλάβες σε άλλα όργανα του σώματος, όπως στο στομάχι. Η αμάσητη τροφή προκαλεί στομαχικές διαταραχές, όπως πόνο και ναυτία, και δυσκολία στην πέψη καθώς και παχυσαρκία. Όπως ανακοινώθηκε στο 47ο ετήσιο συνέδριο της European Association for the Study of Diabetes (EASD), η σωστή μάσηση της τροφής διεγείρει την απελευθέρωση δύο εντερικών πεπτιδίων, που εξυπηρετούν τον περιορισμό της όρεξης και τη μείωση της πρόσληψης τροφής.

Επίσης, όπως αναφέρθηκε, σε κάποιες περιπτώσεις απώλειας δοντιών, εμφανίζονται προβλήματα στην κροταφογναθική άρθρωση, όπως πόνος και κριγμός. Εάν χαθούν δε πρόσθια δόντια, τότε δημιουργούνται επιπλέον αισθητικά προβλήματα, αλλά και δυσκολίες στην ομιλία, οπότε επέρχεται και μια έντονη ψυχολογική επιβάρυνση, την οποία συχνά βιώνει κανείς ακόμα κι όταν η απώλεια είναι στα πίσω δόντια.

Σύμφωνα με τον κ. Ψυχογιό, η θεραπεία είναι μοναδική για κάθε ασθενή και γίνεται αφού προηγηθεί μελέτη με ακμαγείο γύψου, ακτινογραφίες, ανάλυση σύγκλεισης, κλινική εξέταση και προπροσθετική θεραπεία.

Το αποτέλεσμα είναι άριστο ανάλογα βέβαια και με τη βλάβη που έχει προκύψει αλλά και την οικονομική δυνατότητα του ασθενή, το χρόνο φυσικά που θα διαθέσει για τη θεραπεία του και τους κανόνες της οδοντιατρικής.

Επίσης πολύ σημαντικό κομμάτι είναι η συντήρηση και διατήρηση της οδοντιατρικής αυτής της εργασίας, δηλαδή, οι συνήθειες του ασθενή μετά την ολοκλήρωση των εργασιών, η πιστή υπακοή στις οδηγίες του οδοντιάτρου, η καλή καθημερινή στοματική υγιεινή και οι τακτικές επισκέψεις στον οδοντίατρο. Όλα αυτά θα βοηθήσουν να διατηρηθεί το αποτέλεσμα αναλλοίωτο για πάρα πολλά χρόνια, εξαιρουμένων βεβαίως κάποιων αστάθμητων παραγόντων.

Πηγή: naftemporiki.gr